

Ne Zormuş Hissedilmeden Meğerse Hiç Bilinmiyormuş

— Yazan Adam · 09 Eylül 2011

Anladım ki senin yokluğunda
Bir yanım hicranın ellerinde çok çaresiz
Ne kadar sabrı denesem de olmuyor işte sen gelmeden

Her yer ve yanım bom boş
Sanki duvarlar üzerime yıkılmak istiyor
Bülbülden hiç ses çıkmıyor, kedide ortalıkta görünmüyor

Ne dinlediğim şarkıda
Ve ne de yudumladığım artanda bir tat var
Sineme sükün eden ızdırap har, ne zaman geleceksin yar

Hissiyatıma kar yağar
Takatim kendi yalnızlığında bir ihtiyar
Hiçbir yerde açmıyor bahar, gözyaşlarımda hicranla akar

Nisalar her yerde var
Halime işlediğin güzellikler hani kimde yar
Kalbimde ne bir şevk var ve ne de bir umudun sağanağı ar

Bedbin halimle
Baş başa kaldım ey edebiyle mücehhez hal
Bir daha söz etmem, dilin keyfiyetine itibar etmem ey yar

Ne kaldı ömrün anından
Nefeslerin kalan sayfalarından zarif gülizar
Nazarlarından akseden, tebessümünde gizlenen canı bahar

Gel artık yoruldum
Ne suyun ve ne de erzakın adını andım
Nefeslerimde her zaman sen vardın ve benim için başkaydın

Sokaklar mahzun
Ağaçlar masum, dallarda ki yaprak mahkûm

Senin yokluğunda kalbim daralıyor, halim sürekli solgunlaşıyor

Mezar bana yakın duruyor

Ölüm peşimde bekliyor heyhat ne korkutuyor

Toprak tavında avını bekliyor, hatıralarım yine benimle kalıyor

Mustafa CİLASUN